

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Υποθ. Αρ. 1 / 2013

Ενώπιον: ΞΕΝΙΟΥ Λ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ - ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗ - ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑ - ΜΕΛΟΥΣ
ΛΑΚΗ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ - ΜΕΛΟΥΣ

Μεταξύ:

ΑΠΟΕΛ

Αιτητών

ΚΑΙ

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Καθ' ων η Αίτηση

Ημερομηνία: 29 Ιουλίου 2013

Εμφανίσεις:

Για τους Αιτητές:

ο κ. Μ. Βιολάρης, Δικηγόρος

Για τους Καθ' ων η Αίτηση:

ο κ. Α. Βρυωνίδης, Δικηγόρος

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Γεγονότα

1. Ο ΑΠΟΕΛ, μέλος των Καθ' ων η Αίτηση, Κυπριακής Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου ("ΚΟΠ"), παραπέμφθηκαν στις 19.12.2012, δια μέσου του Επικεφαλής Πειθαρχικού Εισαγγελέα της ΚΟΠ, για ισχυριζόμενη παράβαση των Κανονισμών της Δικαστικής Επιτροπής και της προκήρυξης του Πρωταθλήματος.
2. Η παραπομπή αφορούσε ανακοίνωση στην επίσημη ιστοσελίδα του ΑΠΟΕΛ στις 14.12.2012 η οποία κατά την ΚΟΠ παραβίαζε σειρά κανονισμών και άρθρων. Το δημοσίευμα αυτό στρεφόταν ευθέως και ευθαρσώς κατά της ίδιας της Δικαστικής Επιτροπής, αφήνοντας σαφή υπονοούμενα ως προς την μεροληψία, ικανότητα και αντικειμενικότητα των μελών της Δικαστικής Επιτροπής.
3. Οι πρώτες λέξεις του δημοσιεύματος, είναι κατατοπιστικές του όλου ύφους και χαρακτήρα του:-

*«Μετά από μία συνεδρία φιάσκο της περιβόητης
καθοδηγούμενης δικαστικής επιτροπής της ΚΟΠ» όπως έχει
ονομαστεί από διάφορα αθλητικά sites...»*

4. Με σχετική επιστολή του ημερ. 24.12.2012, ο δικηγόρος του ΑΠΟΕΛ, κ. Μ. Βιολάρης απευθυνόμενος προς τη Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ και στηριζόμενος σε τρεις νομικούς πυλώνες προώθησε τη θέση ότι ουσιαστικά, η Δικαστική Επιτροπή δεν μπορούσε να επιληφθεί των κατηγοριών αφού κάτι τέτοιο θα έθετα την Δικαστική Επιτροπή σε θέση "Παραπονούμενου, Κατήγορου, Δικαστή και επιβάλλοντος ποινή".

5. Ο ευπαίδευτος συνάδελφος παρέπεμψε μάλιστα την Πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή στην γνωστή υπόθεση *Kyprianou v. Cyprus (Application No. 73797/01)* η οποία είχε ως αποτέλεσμα την τροποποίηση του σχετικού νόμου, ούτως ώστε ο φερόμενος παραβάτης να εκδικάζεται από άλλο δικαστικό σώμα.
6. Η Δικαστική Επιτροπή αφού έλαβε υπόψη της την εν λόγω επιστολή, επέβαλε στις 27.12.2012 στον ΑΠΟΕΛ, χρηματική ποινή €5.000. Η απόφαση αυτή δεν εφεσιβλήθηκε.

Η ένδικη προσφυγή

7. Στις 3.1.2013, καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή, με την οποία επιζητείται η ακύρωση της απόφασης της ΚΟΠ ή/και του Επικεφαλής Πειθαρχικού Εισαγγελέα να παραπέμψει τον ΑΠΟΕΛ ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής. Επιζητείτο επίσης απόφαση ακύρωσης της απόφασης ημερ. 27.12.2012, αξίωση η οποία απεσύρθη εν τέλει κατά το στάδιο των ενώπιον μας διευκρινήσεων.
8. Ως πρώτο νομικό λόγο, το αιτούν σωματείο, προβάλλει τη θέση ότι, η Δικαστική Επιτροπή εσφαλμένα και πεπλανημένα έκρινε ότι κέκτηται εξουσίας να επιληφθεί της παραπομπής. Προβάλλονται επίσης λόγοι ως προς την "αντισυνταγματικότητα" των ενεργειών της Δικαστικής Επιτροπής, παράβασης θεσμοθετημένων διαδικασιών, των κανόνων της φυσικής δικαιοσύνης, παράβασης των αρχών της ισότητας, της χρηστής και αμερόληπτης διοίκησης, έλλειψης νόμιμης ή/και επαρκούς αιτιολογίας, έλλειψης δέουσας έρευνας, λήψης εξωγενών και μη ουσιωδών στοιχείων, εξυπηρέτησης αλλότριων και παράνομων σκοπών, μεροληψίας και προκατάληψης. Λόγοι που σ' αυτό το στάδιο, σαφώς και δεν μπορούν ούτε και πρέπει να απασχολήσουν την Επιτροπή αυτή ως προς το κατ' ουσίαν βάσιμο τους.

9. Ο δικηγόρος της ΚΟΠ κ. Α. Βρυωνίδης ήγειρε προδικαστική ένσταση προωθώντας τη θέση ότι η ΑΔΕΑ δεν έχει δικαιοδοσία να εκδικάσει την παρούσα προσφυγή και να παραχωρήσει οποιαδήποτε θεραπεία προς τον ΑΠΟΕΛ.
10. Την θέση του αυτή ο κ. Βρυωνίδης την στηρίζει στο ίδιο το δικαιοδοτικό **άρθρο 9(1)(α) των Περί ΚΟΑ Νόμων 1969 – 1996**, το οποίο ρητά αναφέρει ότι *“η ΑΔΕΑ έχει αρμοδιότητα ως Πρωτοβάθμια Δικαστική Επιτροπή να εκδικάζει αθλητικές δικαστικές υποθέσεις οσάκις το καταστατικό της οικίας ομοσπονδίας δεν προβλέπει περί τούτου”*.
11. Στην παρούσα υπόθεση, συνεχίζει ο δικηγόρος της ΚΟΠ, ο ΑΠΟΕΛ παραπέμφθηκε ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ από τον Πειθαρχικό Εισαγγελέα. Αυτό έγινε στη βάση των σχετικών άρθρων των Πειθαρχικών Κανονισμών.
12. Επέσυρε επιπλέον την προσοχή μας στο **Άρθρο 53(γ) των Πειθαρχικών Κανονισμών της ΚΟΠ** με βάση το οποίο, εφέσεις εναντίον αποφάσεων της Δικαστικής Επιτροπής δεν είναι αποδεκτές εάν αφορούν αποφάσεις με τις οποίες επιβάλλεται ποινή προστίμου μέχρι €5.000. Με αυτό ως δεδομένο, η ρηθείσα ποινή θεωρείται τελεσίδικη.
13. Από την άλλη ο δικηγόρος του ΑΠΟΕΛ προωθεί 4 λόγους για τους οποίους η προδικαστική ένσταση της ΚΟΠ θα πρέπει ν' αποτύχει. Ο πρώτος αφορά κατ' ουσία συνοπτική επανάληψη των όσων ελέχθησαν πρωτόδικα σ' ότι αφορά την κατ' ισχυρισμό παραβίαση κανόνων φυσικής δικαιοσύνης, του Συντάγματος της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.
14. Αναφερόμενος μάλιστα στην **Υπ. Αρ. 7/2005, Μιχάλη Σείσου ν Κυπριακής Ομοσπονδίας Καλαθόσφαιρας** όπου ακυρώθηκε απόφαση της Επιτροπής

Διαιτησίας της ΚΟΠ η οποία λήφθηκε κατά παράβαση των κανόνων φυσικής δικαιοσύνης, τονίζει ότι το δικαίωμα των Αιτητών δεν μπορεί και δεν πρέπει να περιορίζεται από οποιαδήποτε γενική πρόνοια υπάρχει στο καταστατικό της ΚΟΠ.

15. Συμπληρώνει μάλιστα ότι το καταστατικό της οικίας ομοσπονδίας πουθενά δεν απαγορεύει την αναθεώρηση των αποφάσεων της Ομοσπονδίας ή του Πειθαρχικού Εισαγγελέα αυτής αλλά ούτε και εμπεριέχει οποιαδήποτε πρόνοια βάσει της οποίας οι αποφάσεις των οργάνων αυτών να τυγχάνουν αναθεώρησης από τα Δικαστικά Σώματα της Ομοσπονδίας.

16. Ως 2^{ον} λόγο ένστασης ο ευπαίδευτος συνήγορος του ΑΠΟΕΛ προωθεί τη θέση ότι, το Καταστατικό της ΚΟΠ πουθενά δεν περιλαμβάνει οποιαδήποτε πρόνοια για εκδίκαση της επίδικης διαφοράς από οποιοδήποτε σώμα της ΚΟΠ. Το σχετικό *άρθρο 4(ιστ)[(ii) & (iii)] των Πειθαρχικών Κανονισμών*, δεν αναφέρεται αλλά ούτε και είναι δυνατόν να ερμηνευθεί κατά τρόπο τέτοιο, ώστε να καλύπτει και τα πρόσωπα που απαρτίζουν τη Δικαστική Επιτροπή. Με άλλα λόγια το σχετικό άρθρο δεν καθιστά πειθαρχικό παράπτωμα, εκδικαζόμενο από την οικεία Δικαστική Επιτροπή, την τυχόν ανάρτηση ανακοινώσεων εναντίον της ίδιας της Δικαστικής Επιτροπής.

17. Ως 3^{ος} λόγος ένστασης, προωθείται η θέση ότι ουσιαστικά με την ίδια την εξέταση της προδικαστικής αυτής ένστασης, η ΑΔΕΑ θα αναγκαστεί να εξετάσει την διαφορά επί της ουσίας με το ενδεχόμενο η Επιτροπή να προκαταβάλει τα τελικά συμπεράσματα ή να τα παραβλέψει. Ενώ, ως 4^{ος} και τελευταίος λόγος προωθείται η θέση ότι οι Καθ' ων η Αίτηση, φέροντας το ανάλογο βάρος απόδειξης, απέτυχαν να το αποσείσουν εφόσον ουσιαστικά παραθέτουν τα διάφορα άρθρα των Πειθαρχικών Κανονισμών χωρίς περαιτέρω επεξήγηση.

Η έννοια της αθλητικής δικαστικής υπόθεσης

18.Όπως λέχθηκε στην *Υπ. Αρ. 17/97, Σωματείου ΑΠΟΕΛ ν ΚΟΠ κ.ά.* η δικαιοδοσία της ΑΔΕΑ να εκδικάζει υποθέσεις σαν Πρωτοβάθμια Δικαστική Επιτροπή πηγάζει από το *Άρθρο 9 των Περί ΚΟΑ Νόμων 1969 εως 1996* το οποίο αναφέρει τα εξής:-

« Ως Πρωτοβάθμιος Δικαστική Επιτροπή:-

(α) όπως εκδικάζει αθλητικές δικαστικές υποθέσεις οσάκις το καταστατικό της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας δεν προβλέπει περί τούτου.

Η έννοια της «αθλητικής δικαστικής υπόθεσης» ερμηνεύεται στο άρθρο 2 του Νόμου ότι «σημαίνει οιαδήποτε διαφορά ήτις ήθελεν αναφυή μεταξύ αθλητικών ομοσπονδιών, αθλητικών σωματείων, αθλητών, προπονητών, διαιτητών και κριτών, περιλαμβάνει δε πάσα διαφορά, σχέσιν έχουσαν προς τον αθλητισμό και πάσαν παράβασιν ή μη συμμόρφωσιν προς οιαδήποτε διάταξιν των δυνάμει του παρόντος Νόμου εκδιδομένων Κανονισμών».

Από τις διατάξεις των πιο πάνω άρθρων είναι σαφές ότι δύο είναι οι προϋποθέσεις οι οποίες απαραίτητα πρέπει να ικανοποιούνται για να έχει αρμοδιότητα η ΑΔΕΑ να επιληφθεί σαν πρωτοβάθμια Δικαστική Επιτροπή μιας υπόθεσης:-

(α) Πρέπει να υφίσταται αθλητική δικαστική υπόθεση και

(β) Το Καταστατικό της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας δεν πρέπει να προβλέπει περί της εκδίκασης της υπόθεσης από την οικεία ομοσπονδία.»

19. Το ερώτημα που εγείρεται επομένως, είναι κατά πόσο αποτελεί "αθλητική δικαστική υπόθεση" κάθε διαφορά που έχει σχέση με τον αθλητισμό ή κατά πόσο περιορίζεται σε διαφορά η οποία έχει σχέση με τον αθλητισμό και η οποία πρέπει να υφίσταται μεταξύ των προσώπων και οργανισμών τα οποία αναφέρονται στο **Άρθρο 2** του Νόμου.

20. Όπως λέχθηκε από την ΑΔΕΑ στην *Υπ. Αρ. 6/2002, Βάσου Ευσταθίου ν. ΚΟΠ*, για να έχει αρμοδιότητα η ΑΔΕΑ να επιληφθεί μιας υπόθεσης πρέπει να ικανοποιούνται οι δύο πιο κάτω προϋποθέσεις:-

(α) πρέπει να υφίσταται διαφορά μεταξύ των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 2 του Νόμου, και

(β) πρέπει η διαφορά να έχει σχέση με τον αθλητισμό.

21. Με άλλα λόγια αν υφίσταται διαφορά μεταξύ προσώπων τα οποία αναφέρονται στο **Άρθρο 2** του Νόμου, η οποία δεν έχει σχέση με τον αθλητισμό, η ΑΔΕΑ δεν έχει αρμοδιότητα να επιληφθεί της υπόθεσης. Περαιτέρω, αν υπάρχει διαφορά η οποία έχει μεν σχέση με τον αθλητισμό αλλά είναι μεταξύ προσώπων και οργανισμών που δεν αναφέρονται στο άρθρο 2 του Νόμου και πάλι η ΑΔΕΑ δεν έχει αρμοδιότητα να επιληφθεί της διαφοράς και να εκδικάσει την υπόθεση.

22. Ερμηνεύοντας το σχετικό άρθρο, η ΑΔΕΑ αποφάσισε στα πλαίσια εκείνης της προσφυγής ότι, τα μέλη της Επιτροπής Διαιτησίας δεν συγκαταλέγονται μεταξύ των προσώπων τα οποία περιοριστικά αναφέρονται στο **Άρθρο 2** του Νόμου.

23. Επιπλέον η ΑΔΕΑ δεν αποδέχεται δικαιοδοσία ως Πρωτόδικος Δικαστική Επιτροπή, όπου η προσφυγή αποτελεί έφεση κατά απόφασης "οικείας" Δικαστικής Επιτροπής. Η διαφωνία με απόφαση δικαστικής επιτροπής δεν εμπίπτει στον όρο "**αθλητική δικαστική υπόθεση**" όπως ερμηνεύεται από

το Άρθρο 2 του Νόμου (βλ. Υπ. Αρ. 4/2003, Πάρη Χριστοδουλίδη ν Κυπριακής Αθλητικής Ομοσπονδίας κ.ά.).

24. Ομοίως, στην Υπ. Αρ. 2/96, Νίκου Τσαγγαρίδη ν Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ, η ΑΔΕΑ αποφάσισε ότι η καταδίκη και η επιβολή της ποινής από τη Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ δεν ενέπιπτε μέσα στην έννοια της αθλητικής δικαστικής υπόθεσης.

25. Στην Υπ. Αρ. 17/2003, Δόξα Κατοκοπιάς ν Εκτελεστικής Επιτροπής ΚΟΠ, η ΑΔΕΑ ανέφερε ότι "σκοπός του νομοθέτη ήταν να δώσει την ευκαιρία σε οποιονδήποτε παραπονούμενο πρόσωπο να προσβάλει την απόφαση μιας ομοσπονδίας είτε ενώπιον της οικείας Δικαστικής Επιτροπής είτε ενώπιον της ΑΔΕΑ. Η αρμοδιότητα της ΑΔΕΑ να εκδικάζει προσφυγές περιορίζεται στις προσφυγές όπου το παραπονούμενο πρόσωπο δεν έχει δικαίωμα με βάση το καταστατικό να προσβάλει την απόφαση ενώπιον της οικείας Δικαστικής Επιτροπής".

26. Η θεμελιωμένη αυτή αρχή ότι η αρμοδιότητα της ΑΔΕΑ "περιορίζεται στις περιπτώσεις εκείνες όπου το παραπονούμενο πρόσωπο δεν έχει το δικαίωμα με βάση το καταστατικό της οικείας ομοσπονδίας να προσβάλει την απόφαση ενώπιον της οικείας Δικαστικής Επιτροπής" επαναλήφθηκε και στην Υπ. Αρ. 1/2007, Ονήσιλου Σωτήρης ν ΚΟΠ κ.ά..

27. Στην Υπ. Αρ. 17/2000, ΑΠΟΕΛ ν ΚΟΠ, η ΑΔΕΑ αποδέχθηκε ότι είχε δικαιοδοσία εκδίκασης προσφυγής, με την οποία προσβαλλόταν η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΟΠ ν' αποταθεί στην Δικαστική Επιτροπή και να την καλέσει να επιληφθεί της ουσίας των θεμάτων της έφεσης του Σωματείου ΑΝΟΡΘΩΣΗ για τα οποία δεν αποφάσισε κα τα οποία παρέμειναν εκκρεμή. Θεώρησε ότι υφίστατο διαφορά μεταξύ της ΚΟΠ και του ΑΠΟΕΛ να επαναπέμψει το θέμα στη Δικαστική Επιτροπή για συνέχιση της εκδίκασης της αναφερόμενης έφεσης.

28. Ενόψει του γεγονότος, ότι το οικείο Καταστατικό δεν προέβλεπε την οποιαδήποτε διαδικασία επίλυσης της διαφοράς, η ΑΔΕΑ θεώρησε ότι είχε δικαιοδοσία επίλυσης της, βάσει του **Άρθρου 9(1)(α)**.
29. Ως προς την ουσία της προσφυγής, η ΑΔΕΑ παρατήρησε ότι “δεν μπορεί να παραπέμπονται στη Δικαστική Επιτροπή θέματα τα οποία βρίσκονται εκτός της αρμοδιότητάς της”. Επί των γεγονότων, η ΑΔΕΑ θεώρησε ότι το Διοικητικό Συμβούλιο δεν είχε αρμοδιότητα με βάση το καταστατικό να επαναπέμψει για συνέχιση της εκδίκασης υποθέσεις τις οποίες η Δικαστική Επιτροπή είχε ήδη επιληφθεί και ήδη αποφασίσει.
30. Κατά συνέπεια και συνεκτιμώντας τις πιο πάνω καλά θεμελιωμένες αρχές θεωρούμε ότι, όπου υπάρχει υπέρβαση ή διάρρηξη του ίδιου του καταστατικού ή/και των οικείων κανονισμών, ζήτημα για το οποίο ενδεχόμενα η οικεία Δικαστική Επιτροπή να στερείται δικαιοδοσίας εκδίκασης είτε λόγω των ίδιων των γεγονότων που συνθέτουν την διαφορά ή/και λόγω του ίδιου του οικείου καταστατικού και κανονισμών, δημιουργείται “αθλητική δικαστική υπόθεση”, εν τη εννοία του δικαιοδοτικού Άρθρου 9 του Νόμου.
31. Όπως λέχθηκε από την ΑΔΕΑ και στην *Υπ.Αρ. 4/98, Σύλλογος Πολεμικών Τεχνών Λεμεσού ν Παγκύπριας Ερασιτεχνικής Ομοσπονδίας Τζούντο* “το καταστατικό μιας ομοσπονδίας δεν μπορεί να είναι αντίθετο με τις πρόνοιες του Νόμου και των Κανονισμών”.
32. Ενώ, στην *Σεισου* (πιο πάνω), θεωρήθηκε ότι εφόσον το δικαίωμα του αιτητή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Διαιτησίας πηγάζει από το **Άρθρο 9.1(α) του Νόμου, το άρθρο 30.2¹**, στο βαθμό που περιορίζει το δικαίωμα του αιτητή να καταχωρεί προσφυγή είναι εκτός εξουσιοδότησης (*ultra vires*) του Νόμου και δεν μπορεί να επηρεάσει καθ’ οιονδήποτε τρόπο το δικαίωμα του αιτητή να προσφύγει ενώπιον της ΑΔΕΑ.

¹ Το εν λόγω Άρθρο 30.2. των Κανονισμών Διαιτησίας Καλαθοσφαίρισης ανέφερε ότι αποφάσεις της Επιτροπής Διαιτησίας δεν υπόκεινται σε οποιοδήποτε μέτρο αναίρεσης, έφεσης ή προσφυγής.

33. Κατ' επέκταση, οι οικείοι κανονισμοί και το καταστατικό πρέπει να διαβάζονται και να ερμηνεύονται στο πνεύμα του Νόμου. Η οποιαδήποτε δε υπέρβαση του οικείου καταστατικού ή/και κανονισμών από οποιοδήποτε πρόσωπο πρέπει να ελέγχεται.

Η υπό εξέταση «διαφορά»

34. Όπως έχει λεχθεί η νομολογία διαχωρίζει τη δυνατότητα ελέγχου τυχόν παραλείψεων και υπερβάσεων του σχετικού Νόμου, κανονισμών αλλά και γενικά των εφαρμοστέων αρχών δικαίου είτε μέσω της διαδικασίας προσφυγής ή μέσω της διαδικασίας έφεσης. Όπου το υπό εξέταση αντικείμενο είναι απόφαση οικείας Δικαστικής Επιτροπής, το αρμόζον διάβημα είναι η καταχώρηση έφεσης και νοουμένου ότι τέτοια έφεση επιτρέπεται από το οικείο καταστατικό.

35. Εν προκειμένω, ο όρος Δικαστική Επιτροπή δεν καλύπτει τα πρόσωπα που ενδεχόμενα ν' αποτελούν μέρος της προώθησης της υπόθεσης, όπως ο Πειθαρχικός Εισαγγελέας και παρότι κάποιος θα μπορούσε έστω να επιχειρηματολογήσει ως προς το οιονεί δικαστικό λειτούργημα που επιτελεί.

36. Ο Πειθαρχικός Εισαγγελέας αποτελεί μέρος αναπόσπαστο σε ουσιαστικό βαθμό της ίδιας της ΚΟΠ, τα συμφέροντα, δικαιώματα και υποχρεώσεις της οποίας, προωθεί και προασπίζεται. Σχετικό είναι το **Άρθρο 33** των Πειθαρχικών Κανονισμών της ΚΟΠ. Σε κάποια σημεία δε, διαπιστώνεται ότι η Ομοσπονδία υιοθετεί διά της έγκρισής της, τυχόν εισηγήσεις του Πειθαρχικού Εισαγγελέα και συνεπώς εκλείπει η οποιαδήποτε αμφιβολία ότι το παράπονο του αιτούντος σωματείου στρέφεται κατ' ουσίαν εναντίον της ίδιας της Ομοσπονδίας. Κατ' αναλογία λοιπόν, όπως και στην **Σείσου (πιο πάνω)** εφόσον πρόκειται για όργανο της ΚΟΠ, παρέχεται στην ΑΔΕΑ η δυνατότητα εξέτασης του παραπόνου υπό την καταχωρηθείσα μορφή της προσφυγής.

37. Στη θέση αυτή αγόμαστε από το γεγονός ότι δε φαίνεται να υπάρχει δυνατότητα ελέγχου των αποφάσεων της Ομοσπονδίας ή/και του Πειθαρχικού Εισαγγελέα σύμφωνα με το οικείο καταστατικό, ή τουλάχιστον κάτι τέτοιο δεν

μας έχει υποδειχθεί. Αυτό που μας υποδείχθηκε ήταν ότι ακολουθήθηκε η εκ του καταστατικού διαγεγραμμένη πορεία, χωρίς να υποδεικνύεται η δυνατότητα ελέγχου με οποιοδήποτε τρόπο των αποφάσεων αυτών.

38. Κάποιος θα μπορούσε να επιχειρηματολογήσει ότι ο Πειθαρχικός Εισαγγελέας, λειτουργεί σε ένα ρόλο παρόμοιο με αυτόν του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ο οποίος αν και ενεργεί οιονεί δικαστικά, δεν ενεργεί ως δικαστικό όργανο και συνεπώς δεν μπορεί να ελεγχθεί δικαστικά (βλ. *Xenophonotos v. Republic*, 2 R.S.C.C. 89, *Kyriakides v. Republic*, 1 R.S.C.C. 66 και *Νικολαΐδης (2002) 1 Α.Α.Δ. 599* και *R. v. The Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks [1899] 1 Q.B. 909*, στις σελ. 913-914) *Police v. Athienitis (1983) 2 C.L.R. 194* και *Χαραλάμπους v. Δημοκρατίας (2006) 2 Α.Α.Δ. 388, 398*).

39. Έχουμε ήδη αναφερθεί στην φύση και χαρακτήρα των καθηκόντων του Πειθαρχικού Εισαγγελέα και ότι αποτελεί καθαρό και αναπόσπαστο μέρος της ΚΟΠ σε αντιδιαστολή με τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ο οποίος αποτελεί την κατ' εξοχή ανεξάρτητη και αμερόληπτη αρχή του τόπου. Αντλεί αναφαίρετες εξουσίες από το ίδιο το Σύνταγμα με το οποίο συνυπάρχει από της δημιουργίας της Κυπριακής Δημοκρατίας.

40. Ο Πειθαρχικός Εισαγγελέας όντας επιφορτισμένος με την προώθηση και υπεράσπιση των συμφερόντων της ΚΟΠ παραμένει ένα διοικητικό όργανο που ασκεί οιονεί δικαστική εξουσία η οποία ελέγχεται από την ΑΔΕΑ όπου τα γεγονότα το επιτρέπουν. Νοείται βεβαίως ότι η διαπίστωση αυτή, δηλ. της δυνατότητας ελέγχου των πράξεων ή/και παραλείψεων του Πειθαρχικού Εισαγγελέα, δεν οδηγεί και σε ταυτόχρονη ανατροπή ή παραμερισμό. Αυτό είναι ζήτημα της ουσίας της υπόθεσης.

41. Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι μας έχει προβληματίσει το γεγονός ότι η Πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή, έχει προχωρήσει στην εκδίκαση της υπόθεσης και στην έκδοση απόφασης. Στο αποτέλεσμα που έχει η εκδίκαση της υπόθεσης έναντι της ίδιας της προσβαλλόμενης πράξης αναφερόμαστε

εκτενέστερα πιο κάτω. Σημειώνουμε όμως ότι η θέση περί μη ύπαρξης δικαιοδοσίας λόγω της "ερμηνείας" του σχετικού **Άρθρου 4** του Νόμου των οικείων κανονισμών, ουδέποτε τέθηκε στην Πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή αλλά ούτε και αποφασίστηκε με οποιοδήποτε τρόπο.

42. Η σχετική επιστολή του δικηγόρου του ΑΠΟΕΛ ημερ. 24.12.2012 εστιαζόταν στο ζήτημα της εφαρμογής των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης και σε κανένα σημείο δεν έγινε αναφορά στη μη ύπαρξη δικαιοδοσίας υπό την έννοια της ύπαρξης "αθλητικής δικαστικής υπόθεσης" όπως τίθεται ενώπιον μας.

43. Η αποδοχή δικαιοδοσίας από την Πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή συνίστατο στην δυνατότητα έκδοσης απόφασης και στην παράλληλη διασφάλιση του δικαιώματος του παραπονούμενου σωματείου στο δικαίωμα για δίκαιη δίκη. Ασχέτως της ορθότητας ή μη της διαπίστωσης αυτής, η αποδοχή δικαιοδοσίας αφορούσε περισσότερο "διαδικαστικής" μορφής ζήτημα παρά ουσιαστικής.

44. Αυτό που ο ΑΠΟΕΛ επιζητεί με την παρούσα είναι ο έλεγχος της νομιμότητας και ορθότητας της ΚΟΠ να παραπέμψει για εκδίκαση ενώπιον της οικείας Δικαστικής Επιτροπής του ΑΠΟΕΛ για αδίκημα το οποίο δεν καλύπτεται από το οικείο καταστατικό αλλά καλύπτεται από το σχετικό **άρθρο 9 (3) του Περί ΚΟΑ Νόμου**, δυνατότητα και δικαιοδοσία εκδίκασης του οποίου, σύμφωνα με τον ΑΠΟΕΛ έχει μόνον η ΑΔΕΑ και καμία άλλη δικαστική επιτροπή.

45. Κατά συνέπεια η απόφαση της οικείας δικαστικής επιτροπής ακόμα και στην περίπτωση που ετίθετο ζήτημα περί αθλητικής δικαστικής υπόθεσης, δεν θα ήταν δεσμευτική για την ΑΔΕΑ εφόσον αρμοδιότητα έκφανσης ως την καταλληλότητα και την δικαιοδοσία αυτής, έχει μόνον η ίδια η ΑΔΕΑ και ουδείς άλλος.

46. Όπως έχει ήδη αναλυθεί στο παρόν στάδιο το ζητούμενο είναι η διαπίστωση:

- (α) της ταυτότητας των διαδίκων και κατά πόσον αυτοί εμπίπτουν στο σχετικό **Άρθρο 2** και
- (β) η διαφορά σχετίζεται με τον αθλητισμό• και
- (γ) είναι διαθέσιμος ο τρόπος επίλυσης της διαφοράς αυτής από το οικείο καταστατικό.

47. Συνοψίζοντας όλα τα πιο πάνω, ως προς την υποπαράγραφο (α) δεν προωθήθηκε ούτε και υποστηρίχθηκε από τον κ. Βρυωνίδη οτιδήποτε το αντίθετο, ότι δηλαδή ο Πειθαρχικός Εισαγγελέας ως όργανο της ΚΟΠ δεν εμπίπτει στο σχετικό **Άρθρο 2**. Το ίδιο ισχύει και για την προκύψασα διαφορά. Δεν υποστηρίχθηκε ότι η διαφορά είναι τέτοια που δεν εμπίπτει στον σχετικό ορισμό της αθλητικής δικαστικής υπόθεσης όπως αυτή αναγνωρίζεται από την νομολογία.

48. Όσο δε αφορά τον διαθέσιμο τρόπο επίλυσης από το οικείο καταστατικό, ο κ. Βρυωνίδης, όπως έχει ήδη τονισθεί, αναφέρθηκε περισσότερο στο διαδικαστικό μέρος της παραπομπής μια υπόθεσης παρά στο κατά πόσον πρόσωπο το οποίο για οποιοδήποτε λόγο αμφισβητεί την ορθότητα των πράξεων του Πειθαρχικού Εισαγγελέα έχει την οποιαδήποτε θεραπεία.

49. Υπό τις περιστάσεις θα προσθέταμε μάλιστα ότι, το καταλληλότερο διάβημα επίλυσης μιας τέτοιας διαφοράς, φαίνεται να είναι η ΑΔΕΑ. Αφενός μεν, ο Πειθαρχικός Εισαγγελέας αποτελεί όργανο της ΚΟΠ και αφετέρου η απόφαση ως προς το κατά πόσον η όχι ένα όργανο της ΚΟΠ ενήργησε εντός του νενομισμένου πλαισίου του οικείου καταστατικού της ίδιας της ομοσπονδίας ή/και των εφαρμοστέων γενικά αρχών δικαίου, νομολογιακά ανήκει στην ΑΔΕΑ (εξ' ου και η ανυπαρξία ρύθμισης ενός τέτοιου ζητήματος από το οικείο καταστατικό). Ούτε εντοπίστηκε εναλλακτικός τρόπος ελέγχου της πράξης ή/και παράλειψης του Πειθαρχικού Εισαγγελέα.

50. Σαφώς και η ανάληψη μιας τέτοιας δικαιοδοσίας δεν ισοδυναμεί με υπαρπαγή των αρμοδιοτήτων των οικείων δικαστικών επιτροπών οι οποίες είναι

επιφορτισμένες με το καθήκον εκδίκασης των υποθέσεων στην βάση του οικείου καταστατικού. Οι αρμοδιότητες και εξουσίες της ΑΔΕΑ οριοθετούνται από τον Νόμο και είναι στην βάση αυτών που επιλαμβάνεται μιας αθλητικής διαφοράς. Πρόκειται για επέμβαση όπου παρατηρείται κάτι το «ασύνηθες ή προσβλητικό» έναντι του Νόμου, των κανονισμών (οικείων ή μη) και των εφαρμοστέων γενικά αρχών δικαίου.

Η τελεσιδικία της πρωτόδικης απόφασης

51. Διαπιστώνουμε όμως εν κατακλείδι, ένα σοβαρό και ανυπέρβλητο νομικό εμπόδιο, στην υπόθεση των Αιτητών. Ακόμη και εάν, υιοθετούσαμε πλήρως και στην ολότητα τους, τους ισχυρισμούς του ΑΠΟΕΛ ως προς την αντισυνταγματικότητα της επίδικης πρωτόδικης απόφασης, και συνεπώς η επίμαχη προσφυγή επετύγχανε στο βαθμός και μέτρο που άπτετο της παραπομπής της ΚΟΠ, προκύπτει ένα πολύ σοβαρό ζήτημα που αφορά την τελεσιδικία της απόφασης της πρωτόδικης Δικαστικής Επιτροπής.

52. Εάν υποθέσουμε ότι όντως η προσφυγή αυτή επετύγχανε κατά τρόπο τέτοιο και εκδίδετο απόφαση ακυρωτική της παραπομπής του Πειθαρχικού Εισαγγελέα, με τον τρόπο που την αξιολογεί η πλευρά των Αιτητών, παρόλα αυτά θα οδηγούμασταν στο οξύμωρο, της ακύρωσης της προηγηθείσας και παρασκευαστικής διαδικασίας αφενός και αφετέρου της διατήρησης μιας πάσχουσας κατά τα άλλα δικαστικής απόφασης, η οποία εκ των γεγονότων ουσιαστικά απορρόφησε την ίδια την πράξη του Πειθαρχικού Εισαγγελέα.

53. Ως είναι δε διατυπωμένο το δικαιοδοτικό **Άρθρο 9 (1)**, δεν παρέχεται η δυνατότητα στην ΑΔΕΑ να ακυρώσει στα πλαίσια προσφυγής την οποιαδήποτε απόφαση Δικαστικής Επιτροπής, έστω και εάν ακόμη διαπιστώνει την οποιαδήποτε αντισυνταγματικότητα. Όπως έχει ήδη λεχθεί με αναφορά στην υπόθεση **Πάρη Χριστοδουλίδη** (πιο πάνω) η «διαφωνία με δικαστική επιτροπή δεν εμπίπτει στον όρο "αθλητική δικαστική υπόθεση" όπως ερμηνεύεται από το Άρθρο 2 του Νόμου».

54. Κατά συνέπεια και δυστυχώς για τον ΑΠΟΕΛ στα πλαίσια της παρούσας προσφυγής, δεν παρέχεται η δυνατότητα ακύρωσης αυτής της ίδιας της απόφασης της Πρωτόδικης Δικαστικής Επιτροπής της ΚΟΠ.
55. Όπως λέχθηκε στην πρόσφατη απόφαση της ΑΔΕΑ στην υπόθεση, **Δ. Ζάβαλλης ν. Ναυτικού Ομίλου Λεμεσού, Υπ. Αρ. 7/2007** με αναφορά στην **Υπ. Αρ. 15/2009 Ατρόμητος Γεροσκήπου ν ΚΟΠ**, «η πρωτοβάθμια δικαιοδοσία της ΑΔΕΑ "είναι περιοριστικά καθορισμένη στις προσφυγές όπως αυτές καταχωρούνται σ' αυτή" δεδομένου ότι η ΑΔΕΑ είναι διοικητικό όργανο το οποίο ασκεί διοικητική και όχι δικαστική εξουσία (βλ. **Υποθ. Αρ. 431/90, Ναυτικός Όμιλος Κερύνειας ν. ΚΟΑ μέσω της ΑΔΕΑ, (1991) ΑΑΔ 4Ε 3699, ημερ.20.11.1991**)».
56. Με δεδομένο λοιπόν ότι η **«ΑΔΕΑ είναι διοικητικό όργανο που ασκεί οιοное δικαστική λειτουργία χωρίς να έχει τις συνήθεις εξουσίες ενός Δικαστηρίου»** η ακύρωση μια δικαστικής απόφασης δια μέσου προσφυγής κατώτερης ιεραρχικά δικαστικής επιτροπής **«ενδεχομένως να αποτελεί υπέρβαση της εξουσίας της ΑΔΕΑ.»**

Παρατηρήσεις και συμπεράσματα

57. Έχει ήδη αναφερθεί ότι το ορθό διάβημα για την ακύρωση πρωτόδικης δικαστικής απόφασης είναι η καταχώρηση έφεσης και όχι προσφυγής. Παρατηρούμε όμως ότι και πάλι δε θα παρείχετο η δικαιοδοσία ακύρωσης της πρωτόδικης δικαστικής απόφασης, εάν καταχωρείτο έφεση ώστε να ενεργοποιηθεί η δευτεροβάθμια δικαιοδοσία της ΑΔΕΑ.
58. Υπενθυμίζουμε ότι το δικαιοδοτικό **Άρθρο 9 (2)** του Νόμου δίδει αρμοδιότητα στην ΑΔΕΑ ως η Ανωτάτη Δευτεροβάθμιος Δικαστική Επιτροπή, **«όπως κρίνει και αποφασίζει επί πάσης εφέσεως, ήτις ήθελαν ασκηθεί κατ' αποφάσεων των οικείων δικαστικών επιτροπών, οσάκις τοιαύτη έφεσης επιτρέπεται υπό των οικείων καταστατικών και εφ' όσον ο Οργανισμός θα αποδέχεται τοιαύτη αρμοδιότητα».**

59. Παρότι σκοπός του νομοθέτη ήταν και παραμένει η δυνατότητα σε κάθε παραπονούμενο πρόσωπο να απολαμβάνει της δίκαιης απονομής της αθλητικής δικαιοσύνης στο πνεύμα του Νόμου, ο οποίος Νόμος οριοθετεί τα δικαιώματα και υποχρεώσεις όλων των επηρεαζόμενων, εντούτοις ως είναι διατυπωμένο το συγκεκριμένο Άρθρο 9 αποστερεί από την ΑΔΕΑ την δυνατότητα επέμβασης ακόμη και όπου διαπιστώνει την εμφανή υπέρβαση του Νόμου ή των εφαρμοστέων αρχών, λόγω περιορισμών από το οικείο καταστατικό.

60. Επί του προκειμένου, παραφραζόμενος ο ισχυρισμός του ΑΠΟΕΛ, ήταν ότι, ουσιαστικά η οικεία δικαστική επιτροπή υπολειτούργησε και παρεκτράπει του Νόμου σε τέτοιο βαθμό ώστε να μη θεωρείται πλέον ως λειτουργούσα εντός του Νόμου. Εφόσον ο Νόμος υπερτερεί του οποιοδήποτε οικείου καταστατικού ή/και κανονισμών, θα έπρεπε λογικά να παρείχετο το δικαίωμα στην ΑΔΕΑ να προχωρήσει στην αξιολόγηση των εκατέρωθεν θέσεων και ανατροπής της οποιασδήποτε απόφασης η οποία λήφθηκε κατά σαφή και αδιαμφισβήτητη παραβίαση του Νόμου και των εφαρμοστέων αρχών και ανεξαρτήτως της οποιασδήποτε άλλης πρόνοιας στο οικείο καταστατικό.

61. Η τυχόν υπολειτουργία και ενδεχόμενη υπέρβαση του ίδιου του Νόμου από πρόσωπα εντελλόμενα στην λειτουργία της απονομής της αθλητικής δικαιοσύνης δεν μπορεί να παραμένει στο απυρόβλητο και χωρίς ουσιαστική θεραπεία. Ακόμη και η επιτροπή αυτή, ως η Ανώτατη Δικαστική Επιτροπή Αθλητισμού υπόκειται στον δικαστικό έλεγχο του Ανωτάτου Δικαστηρίου, και ορθώς και δικαίως γίνεται τούτο.

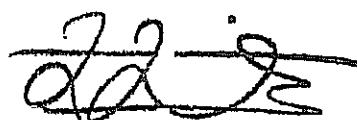
62. Βεβαίως η επέμβαση της ΑΔΕΑ στις περιπτώσεις αυτές, όπου κατά τα άλλα υπάρχει οικεία έστω δευτεροβάθμια δικαστική επιτροπή, και δεν γίνεται πρόνοια για έφεση ενώπιον της ΑΔΕΑ στο ίδιο το οικείο το καταστατικό, εκτός του ότι θα έπρεπε να γίνεται όχι για να ελεγχθεί η καθ' αυτή ορθότητα αλλά περισσότερο η νομιμότητα της όλης διαδικασίας και απόφασης. Ως προς την σοβαρότητα υπέρβασης του Νόμου καθοδήγηση μπορεί να αντληθεί από τις εφαρμοστέες αρχές κατά την έκδοση προνομιακών ενταλμάτων, όπου

επέμβαση του Δικαστηρίου γίνεται με πολύ φειδώ και όπου διαπιστώνεται σοβαρή διάρρηξη του Νόμου και των εφαρμοστέων αρχών.

63. Εν πάση περιπτώσει τα πιο πάνω, αποτελούν καθαρά παρατηρήσεις, οι οποίες όμως, θα πρέπει να προβληματίσουν τόσο τις αρμόδιες ομοσπονδίες όσο και τον ίδιο τον ΚΟΑ, σε ότι αφορά την αθλητική δικαιοσύνη και πως αυτή κατά την άποψη μας πρέπει να απονέμεται.

64. Ως εκ των ανωτέρω, η προσφυγή απορρίπτεται. Όσο για το παράβολο ενόψει των ιδιάζουσων περιστατικών της υπόθεσης, θεωρούμε ορθότερο όπως αυτό επιστραφεί.

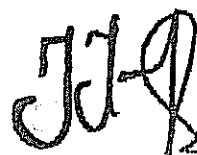
ΞΕΝΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑΣ

ΛΑΚΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

